

МАКЕДОНЦИТЕ НА БАЛКАНОТ

Нè дочекаа насмеаните лица на Васила и Серафима во Петрич преку меѓата. Потоа кинисавме накај Рупите. Местото на баба Ванѓа светицата. Падна првата клапа на филмот. На филмот за кој мечтаевме од поодамна. На филмот за баба Ванѓа и Македонците во Пиринско... слета еден штрк на патот пред автобусот. Некој рече дека се работи за Сиљана штркот. За него. За Божји знак светол. Провидение. Абер од повисоката сила која го владее светот. Чин на родение на љубовта. Македонизам.

Пишува: Тихомир СТОЈАНОВСКИ

Испратив три писма до амбасадорот Михов. По првото ми се јави лично на телефон. Даде збор дека ќе помогне за визите. Збор. Дума. Божја работа. Сепак, чупата на визното шалтерче ме враќаше до три пати да ги фотокопирам документите. Јалов обид. Можеби помисли дека ќе останам таму, дека ќе се пишманам, можеби? Од фотокопирањата покрај бугарската Амбасада му се јавив на амбасадорот. Се разбравме со

неговата секретарка и еве ме во Пиринско. Зборови и целувки. Граница. Меѓа. Ограда. Жица. Македонскиот сид. Последниот во Европа по берлинскиот. Последниот. Пет години не сме биле со театарот "Скрб и утеха" преку сидот. Отаде Пирин кај нашите. Ете даде Бог Министерството за култура по пет посни години ни одобри гостување таму. Помогна и бугарскиот амбасадор Михо Михов. Се додржа во зборот. Нејсе за визите...

ПО ПЕТ ГОДИНИ ТЕАТАРОТ "СКРБ И

ПРЕКУ МАКЕД СО ГОСПОД

Нè дочекаа насмеаните лица на Васила и Серафима во Петрич преку меѓата. Потоа кинисавме накај Рупите. Местото на баба Ванѓа светицата. Падна првата клапа на филмот. На филмот за кој мечтаевме од поодамна. На филмот за баба Ванѓа и Македонците во Пиринско... слета еден штрк на патот пред автобусот. Некој рече дека се работи за Сиљана штркот. За него. За Божји знак светол. Провидение. Абер од повисоката сила која го владее светот. Чин на родение на љубовта. Македонизам. "Абер дојде Донке од Пиринско...!", запеа некој од нашите.

Ја лекуваше душата македонската песна. Некој им рекол на домаќините дека сме биле на "црни листи" и дека нема да добиеме визи. Некој. Не оти не разбрал дека само Бог зема и дава и земјата македонска. Дека земјата е онаа која дава и зема. Светата македонска земја. А тие сакаат да ја земат неа...? Безбожници...

Велми границата кај Ново Село, Струмичко, ја минавме со леко. Со Господ во срцето... тогаш по Божја волја падна првата клапа на филмот. И песната на Папас Чаир, каде го ничесоа Јане Сандански незнајбошците. Во угорот Божји во прегратките на Пирин Планина. Скршена плоча со натписот во спомен на Јане војводата и песната. Некој запеа, актерите на театарот "Скрб и утеха" и

велешкиот театар прифатија, македонската песна ја лекуваше душата. Песната за Јане Сандански и трите соколи кои му ја носат душата во Вардарско, угоре Пиринско и белото море. Душата на распнатиот поделен народ. Песната, Боже премили и златен, македонската песна...

Некој неверник рече дека "нема да ме пуснат да снимам филм за баба Ванѓа и Македонците во Пиринско". Му

возвратив дека "ставиле граница меѓу Божја земја, дека Господ ќе ме пренесе преку македонскиот сид и ќе биде..." и ете така и бидна. Со Господ во срцето.

ДУШИ КОИ ДАРУВААТ СВЕТЛИНА

Првата претстава се отвори во манастирот "Свети Ѓорѓи" над Мосомиште за одбрана публика. Актерите тие души кои даруваат светлина. Растреперени

ди?" им одговорила "дека тие ќе посеат, следните генерации ќе жнеат македонизам"! Македонизам и европејство. Борба меѓу светлината и мракот.

ПЕСНАТА НА ПИРИНЦИТЕ

Како да ја срочам во збор песната на пиринци, нивните срца кои не отвораат за светлина и љубов? Сингартиски, Донкова, Шушутев, Џартов, Каракачанов и многумина други насмеани лица кои ни подаруваат гостопримство.

"Да ги преминеме границите, да летаме слободно како птиците..."- актерката Слободанка Чичевска крикнува во претставата.

Јордан Витанов го слекува палтото и провикнува "одбивам да бидам слуга и роб...". Зорица и Едмонд во манастирските сцени и Страшко Милошевски со својот глас во кој чиниш проговорува самиот Господ. Дарување светлина. Игравме со театарот кај Македонците во Р Бугарија во "европејскиот сојуз" по пет години театарски пост. Велми мој Боже! 2001 Божја година во Р Грција во истиот "европејски сојуз" не му дозволија на театарот "Скрб и утеха" да игра во "Дом на македонска култура" во Лерин на македонски јазик. До скоро таму се забрануваше пеење на македонски јазик. Политичар од тој народ изјави скоро дека не постојат Македонци. За суштествувањето решава самиот Бог. А не некој таму недоветни, дојденци на македонскиот полуостров, денеска именуван како балкански (планински). Имало и полошо. Ех, мајка Ванѓо како да останеме со Господ во срцето?

Нокта папсан од песните и проклотено вино ја сонувал мајка Ванѓа светицата.

"Јас сум тука не сум заминала...!"- ми порача во сонот.

И така кресна првата клапа.

...Нашiot сосед одделува 3 отсто од буџетот за врбување луѓе во Македонија. Се делат пасоши во Гора, Голо Брдо, Косово, Р Македонија, Мала Преспа... небаре уште една од балканските, македонски војни...

Кинисувам од Пиринско со полно срце светлина, пеани и љубовина. Ни ги наполнија срцата со љубов. Тажен сум за македонскиот сид, последниот во Европа. И зборовите на мајка Ванѓа ми посадуваат надеж:

"Бијат небесните камбани. Голема сила голем дух. Иднината им припаѓа на добрите. Да бидеме добри, да се спасиме. Со Господ во срцето..."; зборови и целувки на светиот македонски дух.

"Станете добри. Вонемени. Станете без страв. Исполнете ги небото и земјата со славата на Бога..."; стихови за последната Ар-Македонска битка меѓу светлината и мракот кај "Откровението" на Јована Богословот. Напред Македонци мои. Свети и горди пиринци. И нека биде...

ОНСКИОТ СИД ВО СРЦЕТО

души. По некоја солза и споделен збор. "Сердарот-Засекогаш-љубов"- името на претставата. Во чест на 60-годишнината од културната автономија на Горноџумајскиот регион и Пиринска Македонија. Зборови и целувки. Божја година 1971 на еден од Македонците му ги земаат и уништуваат плочите со македонските песни. Ни раскажуваат. Ни раскажуваат за сообраќајката кога членови на ОМО ИЛИНДЕН ПИРИН ги носеле документите за регистрација во бугарскиот суд, оломлани. За повикување на службени разговори на оние кои гостувале кај нас на "Дионисовите слави". За заплашување на оние кои доаѓаат да ја гледаат претставата. За потребата да се потиснува македонската душа. За забраната да се регистрира партијата на Македонците во Бугарија. Зошто? Нели сме соседи и пријатели. Нели сме "еден народ"? Нели?...

...Некој рече има и полошо, мислејќи на Грција. Нели и двете земји се членки на "европејскиот сојуз"? А не им ги признаваат човековите права на Македонците. Некој рече дека Европа се крши, се прекршува преку Македонија? Европа...? Таа... од песната во која "од врв на Пирин Планина се слуша очајниот глас и плачењето на Македонија"...

"Со Господ во срцето..."; зборовите на македонската јасновидка баба Ванѓа, ме враќаат на човекољубие и љубов.

Песните по претставите. Дружбите со кременци, со Македонците од Ново

Лески, со Мосомиште, нивните отворени души за споделување и дарување светлина. Во Кремен во манастирот "Свети Петар и Павле" со пеаните Божји македонски. Таму сретнавме еден Германец Волфганг со сопругата, долгогодишен пријател на кременци. Пее од песните, игра ора, живее во духот на македонизмот. Споделуваме думи за Ханс

Лотар Штепан, германскиот амбасадор кој напиша книга за македонскиот јазол. Борба меѓу доброто и злото. Македонизам и мракобесие.

Можеби ќе созреат состојбите на македонскиот полуостров и нашата соседна земја ќе побара прошка за гибелта. За балканските и светските војни. За погромите и делбите врз Македонците. Кога би се случило тоа Македонија и Бугарија би живееле како соседи и пријатели. Со Господ во срцето. Некој рече дека баба Ванѓа им претскажала на Македонците од ОМО ИЛИНДЕН ПИРИН на опитот "дали Македонија ќе се ослобо-